SION HEGYE

2014. november 2.
– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Áldott legyen az Úr Jézus szent neve. Nagyon nagy öröm, hogy eljöttetek ma. Megkérlek benneteket, hogy köszöntsétek egymást, öleljétek át egymást, hogy érezzétek – még ha újak is vagytok ma –, hogy az Úr szeretetével fogadunk itt benneteket, és mindenki szeretve érezze magát, mert az Atya szeretett gyermekei vagyunk. Ebben a szeretet-tengerben, amiben most vagyunk, el fogunk egy hit imát mondani együtt a zsebkendők felett. Legyen az Úr neve ma felmagasztalva az életetekben! – ezt kívánom.

Mai napon Varga István, és gyönyörűséges felesége, Dóri vezetésével dicsértük az Urat. Nagy ajándék ők a Krisztus Testében. Mindketten evangélista elhívással rendelkeznek és az életüket teljesen az Úrnak adták. Nemcsak evangélista szolgálatban, de dicsérő szolgálatban is állnak, ahogy hallottátok, és ajándékok mozognak a dicséretük által.

Olyan módon igaz ez, hogy míg a dicséret folyt, két helyen észleltem olyan gyógyító kenetet, amit ma föl lehet írni a könyvbe, amit hoztál magaddal, hogy az a terület meggyógyult. Ha keresed a gyógyulást, az egyik terület, ami először jött, az a mellben van. Egy olyan gyógyulás lesz annak, aki régóta küszködik – egy hit terület –, lehet ez daganat vagy bármilyen rendellenesség, ami ma meggyógyul.

A másik terület a kézfejben van. Valaki a középső és a gyűrűs ujját nehezen tudja mozgatni, és hidegséget is érez benne. Reumatikus, köszvényes lehet. A kézfejben van a gyógyító kenet, nagyon határozottan jött.

A kezeinket fogjuk rátok tenni, ahogy az Ige tanítja. Ezek olyan ajándékok, amiket az Úr már előre jelzett és szeretünk a Szellemnek engedelmeskedni. Közös hittel fogunk imádkozni. Mekkora öröm az, hogy a hitedet használhatod ma? A Szellem kijelentette az akaratát ezekben a gyógyulásokban. A Szellem ereje által fognak megtörténni, Jézus hatalmában és a közös örömünkre a Jézus nevében.

Hálákat adunk Istennek! Emeljük fel a kezünket az Úrhoz, és meg fogjuk köszönni az Ő jóságát, az Ő kegyelmét, az Ő irgalmát. Adjatok hangot annak, hogy az Urat szeretitek. Emeljétek föl a hangotokat az Úrhoz. A szelídség szellemével is lehet hangot adni annak, hogy az Úr szerelmesei vagytok.

A szívedben hoztál ma valami dicséretet, vagy hoztál egy Igét, vagy kijelentést, hoztál egy folyamot, amit ha hozzácsatolsz a folyamokhoz, akkor hatalmasabb lesz az áradás, és az Úr jobban ki tud áradni ma. Az Úr nagyon szereti kijelenteni magát, és szereti kijelenteni az Úr Jézus nevét. Bizony él a Messiás. Emeld föl most a szívedet hozzá, mert Ő a Teremtő! A Messiás király, fejedelem.

Vegyél egy kis bátorságot, mert Ő méltó egyedül a dicséreteinkre, nincs más. Nincs hozzá hasonló, sem égen, sem földön, aki igazán méltó lenne a dicséreteinkre. Eljött az idő, hogy a Teremtőjére tekint az ember. Nem jön máshonnan a segítség, Atyám, csak tetőled. A Sion hegyére tekintünk, a szeretet tengerére és a dicséretünk olaját hoztuk eléd.

Fogadd a hódolatunkat, a dicséretünket, az áldásainkat, a magasztalásainkat. Magasztaljuk az Úr Jézus nevét! Ez a város lesz neked híredre, örömödre, dicsőségedre Uram. Hívjuk az elveszetteket északról, délről, nyugatról és keletről. Angyalok, menjetek, hozzátok be őket, hogy a rabok szabaddá váljanak, Jézus nevében.

A sátán megdorgálva, minden terve megsemmisítve, nem lophat, mert megtiltottuk neki. Az örökösök vannak jelen, Atyám, hogy átvegyék az örökségeket, amit Te szereztél nekik. Millió köszönet ezért neked, Atyám, a Jézus nevében! Hallelujákat zengünk mindörökkön örökké a Jézus nevében. Ámen.

Csodálatos az Úrnak az áldásában lenni! Elsőként azt mondom el nektek, hogy az én drága, igen szeretett férjem, szolgálótársam, és az apostolom, és a ti apostolotok is szolgálati kiküldetésben van Indiában. Innen megy majd tovább a napokban Ausztráliába, ahol a kicsi unokáját fogják az Úrnak odaajánlani.

Ott is eltölt egy pár napot szolgálatban, és aztán jön csak haza. Ezért még egy vasárnap így leszünk magunkban, a megszokottól eltérően, és azt követően majd, ha jöttök, újra fogtok vele [Jim Sanderssel] találkozni.

Megköszönjük az ő életét Istennek. Az ő élete hatalmasan beteljesedett. Az Úr elhívása tagadhatatlan az életében. Ti vagytok a gyümölcsei, és Istennek a szívetek tábláira kézzel írott levelei vagytok az ő szolgálatának. Bizony ezt írja a Biblia.

Nem kőtáblákra írta a szolgálatot, hanem a szívetek tábláira írta. Bizony odaírta az Ő szeretetét az ő szolgálata által. Hogy az Úrnak szerelmesei lettetek így és ennél nagyobb kincs nincs a földön. Mindenki mindenhol és mindenben ezt keresi. Ti megtaláltátok.

Voltatok olyan bölcsek, hogy Istennek igent mondtatok. Ugye igaz, hogy az Úr hívását meghallottátok? Hány ember utasítja el az Úr hívását, az Ő hívó szavát? Az nem úgy volt, hogy mi találtunk rá Istenre, mert Isten nem volt soha elveszett.

Ez úgy volt, hogy Isten talált ránk. Addig hívott minket, addig éreztette velünk, hogy valami hiányzik nekünk odabent, valami van még, amire rá kell találnunk az életben, amíg a végén azt mondtuk, hogy ez az, és igent mondtunk rá. Ez az Ő szeretete volt. Áldott legyen az Úr szent neve ezért!

Készítsétek el a szíveteket úgy, hogy elhozzátok a családjaitokat is az elkövetkező istentiszteletekre. Mondván, hogy közeleg a karácsony, és azt kéritek karácsonyra, hogy jöjjenek be a gyülekezetbe, és *fogadják be* a szívükbe az Úr Jézust. Bizony közel az idő. Sürget az idő. Lehet érezni azt a sürgetést. A családjainkból mindenkinek az Úrnál kell lenni, hogy az örömünk teljes legyen – ezt írja a Biblia. Köszönjük ezt Istennek.

Nyissuk ki a Bibliánkat a 125. Zsoltárnál. A Sion hegyéről szeretnék nektek ma szólni a szívem szerint. Tudjátok, az ember, amikor készül egy ilyen vasárnapi istentiszteletre, és az Úr megbízásából szólnia kell, és elő kell állni Isten Igéjével, akkor sokszor tervez az ember, hogy majd erről szól a prédikáció, vagy arról szól. Az embernek van százával lehetősége arra, hogy szóljon valamiről, ami az Ő szívét is valaha megérintette.

Látjátok, hogy Sanders pásztor is hoz magával három vasárnapra elegendő jegyzetet, és a végén nem azt mondja el. Ugye volt már olyan is? Készült ezzel-azzal, és a végén valami egészen más jött elő.

Én ugyanígy voltam a héten, hogy készültem és készültem. Uram, miről szóljon a Te szád ma? Mert hiszem, hogy amikor itt én szólok, akkor az Ő szája szól nektek a ti szívetekhez. Nem engem láttok, hanem Őt látjátok, nem engem hallotok, hanem Őt halljátok meg.

Amikor imádkoztam és készültem (teljesen természetes, hogy készül az ember), de nem volt a szívemben ott az, hogy ez az, erről kell beszélni. Péntek hajnalban ébredtem fel arra, hogy miről kell szólni. Az Úr leginkább hajnalban szól az emberhez, mert akkor még minden annyira el van csendesedve a szívében, hogy a világ zaja nem tud zavarni, és akkor tud szólni.

A Sion hegyéről kell ma szólnom nektek. A Sion hegye az Úr üzenete ma nektek. Olyan megvilágosodást és megértéseket fogunk venni belőle, hogy jobban fogjuk tudni érzékelni, megérezni és megélni, hogy mi a Sion hegyéhez valóban odajárultunk és ott kell élnünk. Erről fogok ma nektek szólni az Úr kegyelméből.

A Sion hegyét, ha kikeressük az előfordulási számot, akkor azt tapasztaljuk, hogy nagyon sokszor hivatkozik rá az Ige. Több mint 150 előfordulási hely van a Sionra, vagy a Sion hegyére. Látjuk, hogy nagyon gyakori az előfordulása.

Mégis, amikor elkezdjük olvasni az Igéket, akkor azt fogjuk észrevenni, hogy például a legelső előfordulási helynél – a 2Sámuel 5,7-ben találkozunk először a Sion hegyével –, akkor a jebuzeusoktól vette el Dávid azt a földet, és az lett Dávid városává. Itt találkozunk először *Sion hegyével*.

Aztán ahogy haladunk a könyvekben és az Igében, azt fogjuk tapasztalni, hogy eredetileg ez a Sion hegye *Jeruzsálem legmagasabb hegyét* jelentette, és *Izrael legszentebb hegyét is* egyben. Amely, hogy hol helyezkedik el, azt is megtanuljuk az Igéből. A várostól és a Templomhegytől délkeletre helyezkedett el. Ez volt az a hegy, amit Dávid elfoglalt az ellenségtől. Ez volt az első előfordulási helye a Bibliában.

Sokszor azonban, ahogy haladunk a könyvekben, azt vesszük észre, hogy *kiterjesztett értelmezést* kap a Sion hegye. Sion hegyét egyre inkább és egyre bővebb és kiterjesztettebb értelemkörben használja a Szentírás. Amikor a Salamon templomát építik, akkor a templomhegyet és az egész környékét például már Sion hegyének nevezi.

Aztán ha még tovább haladunk az Írásokban, akkor láthatjuk majd, hogy vannak olyan részei a Bibliának, olyan prófétai könyvek, ahol egész Jeruzsálem városát Sion hegyének, vagy Sionnak nevezi és egész Izraelt is. Júdát is van, hogy Sionként nevezi a Szentírás. Sőt még az Izrael népét is van, hogy Sionnak nevezi.

A kiterjesztése ennek a szónak, ami eredetileg azt is jelenti különben, hogy *erődítmény*. Ez egy héber szó. Az *Úrnak az erődítménye*, ahol az Úr lakik. Így nézzük meg, hogy mit ír a Sion hegyéről a Szentírás.

> **ZSOLTÁR 125,1–2.**
> **1. Akik bíznak az Úrban, olyanok, mint a Sion hegye, amely** (soha) **meg nem inog, örökké megáll.**

Szeretem hozzátenni, hogy *soha* meg nem inog. Így imádkozom ezt a verset. Tegyük hozzá, hogy soha nem képes meginogni, ha az Úr egyszer erődítménnyé tette. Akik *bíznak* az Úrban, azok ilyenek – írja itt a zsoltáros. Egy örökkön örökké álló hegyről van szó.

Ilyenek azok, akik az Úrban bíznak – mondja. Ahogy Jeruzsálemet hegyek veszik körül… Aki járt Jeruzsálemben, vagy lát képet róla, Jeruzsálem olyan város, amit körös-körül körbeveszik a hegyek. Gyönyörű és magas hegyek.

> **ZSOLTÁR 125,1–2.**
> **1. Akik bíznak az Úrban, olyanok, mint a Sion hegye, amely** (soha) **meg nem inog, örökké megáll.**
> **2. Ahogy Jeruzsálemet hegyek veszik körül, úgy veszi körül az Úr az Ő népét mostantól fogva mindörökké.**

Ez Dávidnak egy gyönyörű zsoltára, benne a Sion hegyével, ami ma a témánk. Sion hegyéről fogunk beszélni ma nagyon sokat, mert az Ószövetségben is hivatkozik erre a Szentírás. Sion hegye, mint erődítmény, olyan hegy, ahol, aki bízik az Úrban, soha meg nem inog, és körbeveszik őt az Úr jelenlétei, az Úr oltalmai, védelmei – ahogy írja.

Úgy, mint ahogy Jeruzsálemet hegyek veszik körül, úgy veszi körbe az igazat az Úr szent oltalma és vezetése mindörökké. Már az Ószövetségben is írva van. Az Abdiáshoz lapozunk. Egy fejezetből áll az egész könyv.

> **ABDIÁS 1,17.**
> **17. De a Sion hegyén szabadulás lészen, és szentté lészen az, és a Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét.**

Megint látjuk, hogy a Sion hegyére történik hivatkozás, és kijelenti az Úr, hogy a Sion hegyén, aki ott lakozik, *szabadulás* lészen, és a Sion hegye *szentté* lészen. Ezek próféciák arra, amire a mai tanítás végére el fogunk jutni, az újszövetségi Sion hegyére. Bizony szentté tett minket az Úr ebben.

Az Újszövetség előfordulásában egy nagyon különleges igerész van a Zsidókhoz írt levélben a Sion hegyéről. Részletesen olvashatunk itt arról, hogy miként is épül fel az újszövetségi Sion hegye.

A Zsidókhoz írt levelet sokan Pál levelének tulajdonítják, de a keresztény szaktudósok nem 100%-ban egyeznek ebben. Mi is úgy valljuk, hogy Pál írta ezt a levelet a héberekhez, de teljesen nem bizonyítható.

Lényeg az, hogy egy nagyon különleges levél abból a szempontból, hogy olyan zsidóknak szól szinte az egész levél, akik az ószövetségben vertek gyökeret, zsidók lévén, és Isten kegyelméből *megnyílt* a szemük a Messiásra. Elfogadták a Jeshuát *megváltójuknak*. Vagyis *beléptek* egy Újszövetségbe.

Nekik húz *párhuzamot* az ószövetség és az újszövetség között ez a könyv nagyon erőteljesen. A papságot illetően, a szövetségeket illetően, a szolgálatokat illetően, a törvényt illetően. Egy nagyon összefoglaló, gazdag könyv a zsidókhoz írt levél.

Ennek a levélnek a 12. fejezetében megvilágítja az Ige az újszövetségi hívő számára, hogy mit jelent Sion hegyéhez *odajárulni*. Ha ezt egy hívő *megérti*, onnantól kezdve *megváltozik* az élete. Közben hálákat adunk Istennek. Áldott legyen az Úr Jézus szent neve!

SÍNAI HEGY

> **ZSIDÓ 12,18–21.**
> **18. Mert nem kézzel tapintható hegyhez járultatok, sem lángoló tűzhöz, sem sűrű homályhoz, sötétséghez, szélvészhez,**

Írja itt az apostol a zsidóknak. A Sínai hegyről szól, amikor oda kellett járulnia a zsidó népnek a Sínai hegyhez. Az egy kézzel tapintható hegy volt, ami lángolt a tűztől, amikor Isten ereje, jelenléte leszállt arra a hegyre, mert meglátogatta őket.

Sűrű homály, füst, sötétség, szélvész volt. Hatalmas zengés, rengés, trombitaharsogás volt, és szózatoknak hangja volt. Akik ezt hallották, kérték, hogy tovább ne szóljon hozzájuk. Istennek a rettentése, a félelme benne volt abban, amit ők hallottak és megtapasztaltak.

ZSIDÓ 12,19–21.
19. Sem trombita harsogásához és szózatoknak hangjához. Akik ezt hallották, kérték, hogy tovább ne szóljon hozzájuk;
20. Mert nem viselhették el, ami parancsolva volt: Még ha oktalan állat ér is a hegyhez, megköveztessék vagy nyíllal lövettessék le;
21. És oly félelmetes volt a látvány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek:

El tudjátok képzelni? Isten maga meglátogatja a népét és leszáll erre a hegyre, a Sínai hegyre. Ezt a hegyet *Sínai hegynek* nevezték. Hogy ez még szemléletesebb legyen a számunkra, most lapozzunk a 2Mózeshez, ahol olvashatjuk azt a beszámolót, ami valójában történt.

Mert ha alaposabban megnézzük, jobban megértjük ezt a pár sort, amit itt olvastunk Istennek erről a *látogatásáról*. Tehát a 2Mózeshez lapozunk, ahol Isten Sínai hegyen való megjelenését részletesebben írja le az Ige. Isten jelenlétét megköszönjük, ami itt van.

2MÓZES 19,1–6.
1. A harmadik hónapban az után, hogy kijöttek Izrael fiai Egyiptom földjéről, azon a napon érkezének a Sínai pusztába.
2. Refidimből elindulván, érkezének a Sínai pusztába és táborba szállának a pusztában; a heggyel átellenben szálla pedig ott táborba az Izrael.

Izrael egész népe ez, miután Egyiptomból sikeresen kimenekítette őket Isten. Akkori történések ezek.

3. Mózes pedig felméne az Istenhez, és szóla hozzá az Úr a hegyről, mondván: Ezt mondd a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izrael fiainak.

Vagyis *üzenet* következik.

4. Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sasszárnyakon és magamhoz bocsátottalak titeket.

Isten mondja nekik, hogy láttátok az én *csodáimat*, láttátok, hogy miket cselekedtem, hogy hogyan hordoztalak benneteket sasszárnyakon, magamhoz engedtelek benneteket.

5. Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyém az egész föld.

Isten azt mondja nekik, hogyha engedelmesek lesztek ezután – mert engem már láttatok, és megismertetek –, én magamhoz engedtelek benneteket. Ha megtartjátok az én szavamat, akkor ti lesztek nékem a *választott nép*, valamennyi nép között az enyéim. Az egész föld közül választhattam volna – mondja nekik itt Isten –, de *titeket választottalak*.

6. És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az Igék, melyeket el kell mondanod Izrael fiainak.

Isten itt keresett magának egy népet. Kiválasztotta őket, és azt mondta, hogy ti egy *különleges nép* lesztek nékem, mert ti papok birodalma lesztek. Egy szent nép lesztek nekem, aki áldozni fog. Istennek egy *hatalmas elhívása* volt feléjük, és Isten leszállt erre a hegyre, mert szeretett volna beszélni nemcsak Mózessel, hanem az egész néppel.

Azt akarta Isten, hogy a nép *tapasztalja meg* Isten hangját, és megtapasztalhassa Isten rettentését, és Isten hatalmas erejét, a tűzzel teljes lényét, a mindenek feletti harsogó hangját, hogy tudják, kivel állnak *szövetségben*. Isten be akart nekik mutatkozni.

2MÓZES 19,16–19.
16. És lőn harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lett a hegyen és igen erős kürtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép.
17. És kivezeté Mózes a népet a táborból az Isten eleibe és megállának a hegy alatt.
18. Az egész Sínai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala.
19. És a kürt szava mindinkább erősödött; Mózes beszél vala és az Isten felel vala néki hangosan.

Párbeszéd indul meg, és Isten népe, a választott nép hallja Isten hangját a hegyről, de ez egy nagyon félelmetes látvány volt nekik. Az egész lényük teljesen beleremegett, ahogy Isten és Mózes között folyik a párbeszéd. A Sínai hegyen ezek történtek.

Még további betekintések vannak, nagyon részletesen írja az Ige. Még egy részletet nézzünk meg, hogy egy kis betekintést kapjunk, amikor a nép igazán megretten és mi a reakciójuk Isten hívására, hogyan válaszolja meg a nép Isten hívását.

2MÓZES 20,18–20.
18. Az egész nép pedig látta a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kürt zengését és a hegy füstölgését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább álla.

Ha mi ott lettünk volna, a mi állunk is leesett volna. Meghátrált a nép.

19. És mondának Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Isten ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk.

Láttátok, hogy Isten *szólni* akart a népéhez és beszélni akart velük. Azt akarta Isten, hogy hallják az Ő szavát, de a nép meghátrált. Azt mondták, hogy ha Isten tovább szól hozzánk, akkor meghalunk. Isten *szentsége* és az ember *elveszett* volta látható itt. A bűnös ember nem állhat meg Isten előtt és ezt ők érezték.

Ha Isten tovább szól hozzánk, meghalunk. Hogy Isten ne beszéljen velünk, te menj fel Mózes, te beszélj Istennel és mondd el nekünk, amiket beszélsz. De hozzánk ne szóljon Isten. Ez Isten *visszautasítása* volt a nép részéről. Ez nem esett jól Istennek.

20. Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek; mert azért jött az Isten, hogy titeket megkísértsen, és hogy az Ő félelme legyen előttetek, hogy ne vétkezzetek.

Istennek megvolt a pontos célja azzal, hogy megengedte a népnek, hogy Őt megláthassák bizonyos mértékben, ahogy leszállt a hegyre, és hogy hallhassák az Ő hangját. Annak a

népnek minden tagja hallhatta, hogy milyen, amikor *Isten szava szól*. Isten hangját hallhatták, és Isten rendelését hallhatták. Láthatták Isten nagyságát.

Isten rettentése került abba a népbe oly módon, ami a ma napig egyetlen más népben sincs meg. Azt mondták, hogy ezt nem tudjuk elviselni élve. Mondd meg Istennek, hogy ne szóljon többet hozzánk, mert nem viselhetjük el. Meghalunk, ha Isten szól hozzánk. Igen *nagy istenfélelem* került beléjük ezen a hegyen.

Ezt próbálja nekünk visszaadni a Zsidó levél 12. fejezete, ahova most visszalapozunk. Ott csak egy pár sort olvastunk el erről, és most már jobban látjuk, hogy miről írt itt a Szentírás. Amikor azt írja, hogy nem kézzel tapintható hegyhez járultatok, sem lángoló tűzhöz. Vagyis a Sínai hegyet kitapinthatták volna, de nem merték.

A lángoló tüzet láthatták és a sűrű homályt, amelyben Isten volt. A sötétséget, a szélvészt, a trombita harsogását – ezt mind hallhatták. A szózatok hangját. Akik ezt hallották, azt kérték, hogy tovább ne szóljon hozzájuk.

Megkérték Istent, hogy ne tegye ezt többet, mert nem viselhették el. Oly félelmetes volt ez a látvány, hogy még maga Mózes is megrettent és remegett. Utána így folytatja – mintha lapoznánk egyet, hogy ez volt az ószövetség, és így folytatja a Szentírás – hanem ti, akik *megtértetek* a Messiáshoz.

SION HEGYE

Azt mondja nekik a 22. verstől, hogy ti valójában máshova járultatok. Mert van egy *másik hegy*. Ennek a hegynek a bemutatása következik most. Ez kell igazán, hogy a szívünkhöz hatoljon.

> **ZSIDÓ 12,22–25.**
> **22. Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez,**
> **23. Az elsőszülöttek seregéhez és Gyülekezetéhez, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírájához: Istenhez, és a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez,**
> **24. És az új szövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, amely jobbat beszél, mint az Ábel vére.**
> **25. Vigyázzatok, meg ne vessétek Őt, aki szól; mert ha azok meg nem menekültek, akik a földön szólót megvetették, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyekből való.**

Ugye, mert az Ószövetségben azt mondták, hogy Isten, ne szólj hozzánk többé, mert el nem viselhetjük azt. Itt most felhívja a figyelmünket, hogy ti így ne tegyetek, hanem ha Ő szól hozzátok, *meg ne vessétek* azt, aki szól. Vigyázzatok erre, meg ne vessétek Őt, aki szól.

Van egy hegy, a *Sion hegye*, ami egy mennyekből való, csodálatos *mennyei közösség* nekünk. Ezeket az igeverseket fogjuk most lebontani, ahova mi járultunk. Figyelitek-e a *múlt időt* benne? Azt mondja a Zsidó levél itt: hanem járul*tatok* a Sion hegyéhez. Ez nem egy jövőbeli esemény, hogy majd, amikor a mennybe jutunk, amikor levetjük a sátorházat és akkor majd odajárulunk a mennyeiekhez.

Eljön az idő, amikor majd színről színre látjuk, hogy *odaát* milyen *csodálatos birodalom* van. De itt nem erről beszél. Itt azt állítja nekünk, hogy ti *már* odajárultatok ehhez a hegyhez.

Múlt időt olvasol te is? Ti *odajárultatok* a Sion hegyéhez. Nézzük meg, milyen hegy ez? Közben figyeljük meg, hogy a Sion hegye – amit Dávid elfoglalt –, az első utalástól kezdve hova szélesedik ki a Sion hegyének a fogalomköre? Nézzük meg.

A Sion hegye, amiről itt beszél, egy város. Megtudjuk, hogy az élő Istennek városa és megtudjuk azt, hogy ez egy *mennyei város*. Azt is közli velünk, hogy ez nem más, mint a *mennyei Jeruzsálem*. A mennyei Jeruzsálemhez járultunk oda mi, amikor *újjászülettünk*. Ekkor az ember elgondolkodik. Hogyhogy?

A *földi* Jeruzsálemet ismerjük. Létezne egy *mennyei* Jeruzsálem is? Az Ige ebbe betekintést enged nekünk. Amikor a Galata levelet olvassuk, akkor találkozunk egy utalással. A Galata levélben a 4. fejezetben bizony bemutatkozik nekünk a mennyei Jeruzsálem. Elolvasunk egy részt erről, hogy valóban létezik-e ez a mennyei Jeruzsálem, és mit ír a Szentírás.

GALATA 4,21–26.

21. Mondjátok meg nékem, akik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-é a törvényt?

Nagyon erős felhívás. Megint olyan zsidókhoz szólt, akik a törvényből jöttek ki, *újjászülettek*, de vissza-*visszakacsingatnak* a törvényre. Azt kérdezi tőlük, hogy mondjátok meg nekem, akik a törvény alatt akartok lenni? Ma is találunk ilyen kereszténeket, akik abból akarnak megigazulni. Közli a Szentírás, hogy a saját cselekedeteinkből ez nem lehetséges. Elég keményen szólt.

22. Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt: egyik a szolgálótól, másik a szabad asszonytól.

23. De a szolgálótól való test szerint született; a szabad asszonytól való pedig az ígéret által.

És mekkora különbség, amikor valamit a saját akaratunkból *test szerint* próbálunk megcselekedni, vagy *ráállunk az ígéretre*, és azt mondjuk, hogy Isten ezt ígérte, akkor én ezen állok, és a hitem által addig állok, amíg azt Isten meg nem cselekszi. Ha ígéret által születik valami, az van a Szellemtől. Ez a második – mondja – ígéret által született.

24. Ezek egy példázat képei: mert ezek az asszonyok a két szövetség; az egyik a Sínai hegyről való és szolgaságra szül, ez Hágár.

25. Mert Hágár a Sínai hegyet jelképezi Arábiában, amely hasonlatos a mostani Jeruzsálemhez, mert gyermekeivel együtt szolgasorban él.

Amit az előbb olvastunk, amikor a *Sínai hegyre* leszállt az Isten. Erről a hegyről szól itt.

26. A szabad asszony azonban a mennyei Jeruzsálemet jelképezi, ez mindnyájunk anyja.

Bizony van egy mennyei Jeruzsálem, és a mennyei Jeruzsálem a mi *Sion hegyünk*, ahova nekünk *odajárulásunk* van, amikor újjászületünk. Nagyon gazdag birodalmat mutat be itt a Szentírás. Ez az első, amit megemlít, hogy ti egy mennyei városhoz járultatok. Visszalapozunk a Zsidó levélre, mert itt fogunk szorgalmasan tovább haladni.

ZSIDÓ 12,22–29.

22. Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez,

Közli, hogy milyen *lakótársai* vannak ennek a városnak, milyen közösségeink vannak ott – sorolja ez a rész. *Angyalok* ezreihez járultatok. Ezek az angyalok hatalmas erejűek. Az angyali seregek része Isten természetfeletti birodalmának. Ezt tudnunk kell. Bár nem látható formában, de körülöttünk vannak, köztünk vannak, és szolgálatra vannak elrendelve. Szellemi *szolgáló sereg* ők, akik ennek a láthatatlan birodalomnak részesei és hatalmas erejűek.

Ha erre az ember néha ráveti a figyelmét, akkor már nem érzi magát annyira kiszolgáltatott helyzetben, amikor nehéz helyzetekben van. Mert ha tudja, hogy ezek az *angyali seregek* el vannak rendelve, és odajárultunk ehhez a birodalomhoz, akkor ők a *védelmünkre* vannak, és működnek.

Erre egy hosszabb kitérő lesz, ahogy végigmentünk a Sion hegyének történetén. Az angyalokról még ma hosszabban fogunk szólni. Ennél sokkal több szót érdemelnek. Így folytatja az Ige…

ZSIDÓ 12,23–29.
23. Az elsőszülöttek seregéhez és Gyülekezetéhez, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírájához: Istenhez, és a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez,

Ez még mindig a Sion hegye, és még sorolja, ki az, akihez mi *odajárultunk*, mikor igent mondtunk Jézusnak. Egy *seregnek* lettünk a részesei. Az elsőszülöttek seregének és gyülekezetének. Ezek vagyunk mi, a hívő Test, akik be vannak írva a mennyekben. Vagyis a mi neveink be vannak írva a mennyekben, mert a Gyülekezet tagjai vagyunk.

Az elsőszülött *Jézus* volt. Az elsőszülött serege pedig te és én és mindazok, akik *igent mondanak* Jézusnak. Hatalmas sereg. Nap mint nap rengeteg ember mond igent. Tömegek jönnek ide a Sion hegyéhez, a gyülekezeti Testbe. Sokaság jön, megszámlálhatatlan sokaság. És még a mai napon is folyik Istennek ez a munkája.

A Zsoltárok könyvéhez lapozzunk, mert ez, hogy be vagyunk írva a Sion hegyére, már az Ószövetségben is megtalálható *utalásként*. El szeretném nektek olvasni, hogy Isten már az Ószövetségben is utalt erre, hogy lesznek olyanok, akik be vannak írva a Sion hegyére. Lapozzunk a Zsoltárokhoz.

ZSOLTÁROK 87,1–7.
1. A szent hegyeken vetette meg az ő fundamentumát. [Isten.]
2. Szereti az Úr Sionnak kapuit, jobban mint Jákóbnak minden hajlékát.

Figyeled, hogy miről beszélünk? A *Sion hegyéről*. Azt meri állítani, hogy Jákóbnál van valami, amit az Úr *jobban szeret*. Ez meghatja a szívedet, ugye? És mi az, amit az Úr jobban szeret? Szereti az Úr a *Sion kapuit*. Jobban! Az Isten választott népénél jobban szereti ezt a drága Siont. A Sion hegyét az Izrael választott népénél jobban szereti, mert ők teljesen az Övéi lettek.

3. Dicsőséges dolgokat beszélnek felőled, te Istennek városa! Szela.

Ezek mi vagyunk, a Sion hegye. Dicsőséges dolgokat beszélnek felőled, te, Istennek városa.

4. Előszámlálom Egyiptomot és Bábelt azok között, kik ismernek engem. Ímé Filisztea és Tírusz Kússal együtt: ez ott született.

Egy számlálást folytat Isten. Azt mondja: egyik Tírusznál, másik Egyiptomnál, Bábelnél született, vannak Filiszteán születettek, és így folytatja:

ZSOLTÁROK 87,5–7.
5. És ezt mondják a Sion felől: Mind ez, mind amaz benne született, és Ő, a Felséges, erősíti azt.

Figyeled ezt a számlálást? Van, aki Egyiptomban, van, aki Bábelben, van, aki Tírusnál, van, aki Kúsnál született. De igenám, mondja az Úr, ezt mondják a Sion felől: Mind ez, mind amaz, bárhol is született, a lényeg, hogy *Sionban megszületett*. Innentől kezdve így számlálják. Mind ez, mind amaz benne született. Egy *újfajta számlálás* történik.

Magyarországon születtél, Romániában születtél, Szlovákiában születtél, mindegy, benne születtél-e *Sionban*? Ez *számít*! Már az Ószövetségben így van megírva. Ezt mondják a Sion felől. Isten dicsekszik velük. Látod-e? Mindez benne született, és Ő, a Felséges erősíti őt.

6. Az Úr megszámlálván, beírja a népét: ez ott született! Szela.

Ezt mondja: ez ott született. Látod ezt a számlálást, ahogy *Isten számlál* minket? Nincsenek többé határok, meg nemzetiségek, meg politika egymás ellen. Istennek *ez számít*, hogy oda *be vagy-e írva*? Isten dicsekszik veled, hogy ott született, a *Sion hegyén született*!

A Fenséges erősíti őt. Az Úr megszámlálja, és beírja őket. Be vannak írva, ahogy a Zsidó levél írja. Be vannak írva a mennyekben az Úr könyvébe, az örök élet könyvébe. Egyetlen egy számít, oda be vagy-e írva? Bárhonnan jöttél, bárhol születtél, így számlálja az Úr. Ez az egy számít, amikor jön a földre, hogy a Sion hegyére *beírattunk-e*?

7. Az énekesek és hangszeren játszók így dicsérnek: Minden forrásaim Tebenned vannak.

Elmondhatjuk ezt az Úrról, amikor megszülettünk a Sionon, hogy *mindenünk tőle* van. Minden erőforrás tőle van. Mindenünk Őtőle van, és a Fenséges erősít minket. Ez egy gyönyörű betekintés arra, hogy Isten hogyan tekint a népekre. Ezt a Zsoltárban már megjelenti.

ZSIDÓ 12,23.
23. Az elsőszülöttek seregéhez és Gyülekezetéhez, akik be vannak írva a mennyekben, – ezt most megnéztük – **és mindenek bírájához: Istenhez, és a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez,**

Érdekes, hogy mit hoz elő a felsorolásban rögtön ez után: „és mindenek bírájához: Istenhez”, amikor a Sion hegyéhez járultunk. Vajon miért ebben a sorrendben hozta a drága Szent Szellem, amikor ezt diktálta az apostolnak az Ő ihletésében?

Sorolja az elsőszülöttek seregét, és azonnal utána megemlíti: a mindenek bírája, az igaz Isten. Tudjuk-e, hogy sokan vannak, akik annak ellenére, hogy te megigazult vagy és be vagy írva oda a mennyei könyvbe, azt mondják, hogy ha te ezt meg azt tetted, meg így viselkedtél, nem lehetsz igaz Isten előtt – mondják.

Hogyan mered te magad igaznak nevezni ilyen élettel a hátad mögött? Akkor azt mondja a Szentírás, hogy de van egy igazabb bírája, a mindenható Isten. Ő az *Abba Atyánk*. Akik odajárultunk, nekünk már Abba Atyánk lett, de Ő az *igaz bírája* mindeneknek.

Kicsoda az, aki vádolni meri azokat, akiket Isten *megigazít*? A te igazságodat a mindenek bírája védelmezi, az igaz Isten. Isten az, aki megigazít, mondja a Róma levél. Kicsoda vádolja a választottjait? Ki meri vádolni?

Ki meri kárhoztatni őket, amikor ott áll mögötted az igazak bírája, a mindenek bírája? Az Isten a te ítélő bírád, és Ő egy igazságos ítélőbíró. Tudod-e, hogy mi alapján *jelentett ki* téged *igaznak*, egy igaz embernek? Elmondom neked. Az Ésaiásban az áll:

ÉSAIÁS 1,27.
27. Sion jogosság által váltatik meg, és megtérői megigazulás által;

Mi történt? Az történt, hogy Sion… – megint Sionról van szó. Ezek a drága *megigazultak*, az elsőszülöttek serege, akik be vannak oda írva, ezek Isten *mennyei jogi követelmény-rendszere* szerint, a mennyei bírósága szerint jelentettek ki igaznak. Mert a mennyei bíróság jogrendszerét Istennek egy *váltsággal* ki kellett elégíteni.

Mivel ezt a jogosságot, ezt a jogi követelményrendszert Isten az Ő Fiának feláldozásával, a *véráldozatával* teljesíteni tudta, ezért meri azt mondani és írni itt az Igében, hogy akik megtérnek, azok *megigazulás* által jöttek be oda.

Sion jogosság által váltatik meg és az ő megtérői megigazulás által. Egy *megigazító munka* lett elvégezve rajtuk. Ki meri őket vádolni ezek után? Ki meri azt mondani, hogy ők nem igazak? Mikor a mindenek bírája, az igaz bíró *áll mögöttük*. Nincs olyan, aki ezt mondhatná. Senki nem választhat el minket többé az Atya szerelmétől. Mindenek bírája Isten.

Így folytatja: a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez. Az ember azt gondolná, hogy az *újjászületetteket* már megemlítette, és akkor többet nem kerülnek említésre. Mert azzal indul az elsőszülöttek serege és gyülekezete, akik be vannak írva. Ezeket már megemlítette.

Aztán említi a mindenek bíráját, és utána rátér egy másik csoportra a felsorolásban. Odajárultunk a *tökéletessé tétetett* megigazultak szellemeihez. Kik ők? A *Sion hegyén*. Ők is a Sion hegyén laknak. Ők azok, akik már tökéletessé tétettek, te ugyanis még nem vagy tökéletes, *csak megigazult* vagy.

Nap mint nap elkövethetsz *hibákat*, akkor is megigazult vagy. *Igaznak* tekint Isten, de *nem vagy tökéletes*. Akik tökéletesek, azok már odaát vannak. Őróluk szól itt. Többé már nem testben élnek, nincsenek fájdalmaik, betegségeik, nem kell küzdeniük gondolatokkal, amik nem odavalók. Az egy másik csoport, akik már *odaát* vannak. Ugyanúgy a Sion hegyéhez tartoznak a felsorolásban a tökéletessé tétetett megigazultak szellemeihez.

Vagyis *közösségünk* van velük a Sion hegyén. Mindannyian ismerünk olyanokat, akik itt újjászülettek, drága testvéreink és ma már odaát vannak, és várakoznak ránk. Ott ugyanis nincs olyan időérzékelés, mint nálunk. A végtelenségben, az örökkévalóságban nekik egy szempillantás, és mi is ott vagyunk.

Nekünk, akik az időtengelyen élünk, lehet, hogy évek telnek el, és nehéz. Magunkra hagyottnak érezzük magunkat. Náluk másként van. A Sion hegyének a részesei ők is. Ők *odafent*, mi pedig *idelent*, de ugyanannak az egy szent Sion hegyének, *Isten városának* vagyunk a tagjai, részesei.

Egy napon mi is ilyenek leszünk. Tökéletessé tétetett megigazultak leszünk. Most hitben tökéletesek, megigazultak vagyunk, és Isten így tekint ránk, mert jogosság által megváltott minket. A megtérői vagyunk Istennek.

Megigazultság által történt ez, de még nem vagyunk az emberi mércék szerint tökéletesek. Isten különbséget tesz köztük itt a Sion hegyén. Azután jön egy újabb nagyon fontos tagja a Sion hegyének a felsorolásban. Most következik az újszövetség közbenjárója.

ZSIDÓ 12,24.
24. És az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, mely jobban beszél, mint az Ábel vére.

Ebben a gyönyörű birodalomban *Jézushoz* járultunk, aki egy közbenjáró lett nekünk, az *újszövetség közbenjárója*. Az ószövetségnek is volt egy közbenjárója, Mózes. Azt mondta a nép: Mózes, te beszélj Istennel. Mondd meg Istennek, hogy ne szóljon hozzánk, mert nem maradunk életben.

Most az *újszövetség* közbenjárója Jézus pedig azt mondja, hogy te *nyugodtan mehetsz* az én *nevemben* az Atyához. *Kérhetsz Tőle*, amit csak akarsz az én nevemben, és *Ő megadja* neked. Nem mondom, hogy én kérem az Atyát – írja a János evangéliumban –, mert maga az Atya szeret benneteket, mert ti elhittétek, hogy Ő küldött engem.

Bátorít benneteket, hogy menjetek az Atya elé, és *kérjetek* az én nevemben. Hatalmas *közbenjárás* ez. Odaadta a *nevét*, odaadta az *örök életét*, és *könyörög* érettünk, mint főpapunk. Ő a királyok Királya, az uraknak Ura, Ő az első és az utolsó.

Ő a Sion hegyének az egyik hatalmasa, a Szentháromság egyik személye. Az újszövetség *közbenjárójához*, Jézushoz járultatok. Mondd, kérlek: az *újszövetség közbenjárójához, Jézushoz járultam*!

Bizony, Jézus minden pillanatban minden gondolatodat átpásztázza, és *segít*, irányít, vezet és tanácsol. *Fontos vagy* neki! Amikor a *kereszten* ott szenvedett, akkor *rád gondolt*. Ezt tudod-e? Nagyon fontos vagy neki.

Még egy dolog a felsorolásban, ami nagyon megragadja a szívünket: odajárulunk a *meghintés véréhez*, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére. A *Sion hegyén* van még egy közösségünk. Ez pedig a meghintés vére. Ha nincs fölötted a vér, akkor nem vagy *igaz*. Ha Jézusnak *igent* mondtál, akkor az Ő *vére fölötted* van.

A meghintés vére, mely jobbat beszél, mint Ábel vére… Mikor először olvastam ezt – nagyon fiatal keresztény koromban –, akkor megütköztem benne, hogy hogyan lehet összehozni a kettőt, egy lapon említeni a szent vért és Ábel vérét. Miért teszi ezt a Szentírás?

Hogyan merészkedik Ábel vére a Jézus vére mellé? Míg egy napon megértettem. Tudjátok, hogy Ábel és Káin az első testvérpár volt, és csupán *irigységből* – mert az egyiknek az áldozatára tekintett Isten, a másikéra nem – Káin megölte Ábelt. Az *ördög természete* beléjük lett *oltva*. Testvérgyilkosság történt. Kiontatott Ábelnek a vére ártatlanul.

Azt tudni kell, hogy a földön minden *ártatlanul* kiontott vér egy *hangot* képvisel, egy szava van. *Felkiált* Istenhez a kiontott vér. Kiált Istenhez, az *élet forrásához* kiált. Egy hangja van a kiontott vérnek, és az életnek a szerzőjéhez, az életnek a forrásához kiált a vér.

Ábel vére azt kiáltotta, hogy *ítéletet kérek* erre, ártatlanul öltek meg! Bűnt követtek el ellenem. Igazságszolgáltatást követelek! Büntesse meg Isten azt a másikat! *Jézus vére* pedig azt szólja – mert Jézus vérének is van egy hangja a földön –, hogy az *én ártatlanságom* lett az övék.

Az én ártatlanságom legyen őfelettük, az én vérem őérettük, a *bűnösökért* ontatott. Ez az *ártatlanság vére*, hogy soha bűnt nem követett el, ez legyen fölöttük, mindörökké. Ezt kiáltja ez a szent vér a földön. Ezért hozza *párhuzamba* a Szentírás az Ábel vérét, és a Jézus vérét.

Jézus vére azt kiáltja, *ártatlan vagy*, akármit is tettél, mert az áldozati Bárány, aki ártatlanul halt meg érted, *magára vállalta* bűneidet. Befogadta magába, a szellemébe fogadta a bűnt, a bűnnek a büntetését, a zsoldját, a halált, a szellemi halált. Minden kínszenvedést, a betegséget, a nyomorúságot, a fájdalmakat, mindent, amit az életben téged érinthetett volna.

Ezer íziglen lemenő átkokról beszél az Ószövetség, ami az atyák bűnét Isten a fiakban megbüntetheti. Ez volt az Ószövetségben.

Isten szent Fia ezt mind magába fogadta, és megfizette ezekért a bűnökért az árat. Azt mondja, hogy az én *vérem van feletted*. Az én *ártatlanságom szólal meg* feletted. Te *bűn nélküli* vagy! Neked nem tulajdoníttatik az, te *szabad* vagy. Ezt szólja ez a szent vér, és ezzel a szent vérrel közösségünk van a Sion hegyén.

Óriási dolog! *Felszabadíthatjuk* magunkat, ha megértjük azt, hogy a *szent vér* egy *bizonyságtevő* a földön. És amikor odajárulunk a Sion hegyéhez, ez a szent vér *megszólal* felettünk. Mert le van írva – hogy mint a Sion hegyének az egyik lakója – a Jézushoz, és a meghintés véréhez járuljunk. A *szent vér* örökké él és szolgálata van. *Bizonyságtevő*!

Azt mondja, hogy az Úr Jézus Krisztus ártatlansága, tisztasága, szeplőtelensége, *fedd-hetetlensége* van tefeletted mindörökké. Ámen. Hatalmas dolog! Felsorolván és átolvasván a Sion hegyét, hogy milyen közösségeink vannak, most térjünk vissza egy kicsit az angyalokra.

ANGYALOK BIRODALMÁRÓL

Ha az *angyalok* birodalmában egy picit jobban időzünk, akkor sokkal kevésbé érezzük magunkat majd kiszolgáltatottnak azokban az időkben, ahol most élünk. Ha a *híreket* tekintjük, mindennap hallunk olyat, ami rettentés erejével hatna ránk, ha hagynánk. Földrengések, éhínségek, nyomor, munkanélküliség, fertőző betegségek. Sorolhatnánk a csapásokat a földön, amik vannak. A Jeremiásban *figyelmeztet* minket az Ige, ezt már réges-régen megírták.

> **JEREMIÁS 51,46.**
> **46. És el ne olvadjon a ti szívetek és ne féljetek a hírtől, amely hallatszik e földön, mikor egyik esztendőben hír jön, és a másik esztendőben is a hír, hogy erőszakosság van a földön, uralkodó tör uralkodóra!**

Megírta nekünk, hogy *ne engedjétek*, hogy a szívetek megolvadjon, amikor ilyeneket hallotok: újabb munkahelyek szűntek meg, bezárt ez a gyár, felszámolták, újabb adók jönnek, stb. Naponta halljuk ezeket a híreket. Nyomorgatások.

Azt mondja az Ige, el ne olvadjon a ti szívetek, azaz *nehogy azt gondold*, hogy te leszel a következő. Nem szabad erről gondolkodnod. Ne féljetek a hírtől, vagyis azt a *félelmet* ne engedd magadhoz, ha megkísértene. A megkísértés az egy dolog, ha hallod, de ne engedd oda azt a félelmet.

Azt mondja: hallatszik a földön, mikor egyik esztendőből jön a hír, és a másik esztendőben is jön a hír, hogy erőszakosság van a földön, és uralkodó tör uralkodóra. Meg van írva. Ezeknek meg kell lenniük tehát. Isten előre *figyelmeztetett* minket, hogy ne engedjük, hogy magunkban megolvadjon a szívünk.

Mert a Felséges a *mi erősségünk*, és abban a városban, ahol be vagy írva, ott a Felséges ereje erősít téged. Írta az Ige? Ő maga erősít téged! Minden erőforrásaim tebenned vannak

Uram! Az én szívem meg nem olvadhat, ha ilyeneket hallok. Meg nem lankadhat, el nem csüggedhet. Mert én *erősen állok* az Úrban és az Ő erejében. Így van megírva?

Nekünk meg kell megmutatni a világ felé, hogy mi mások vagyunk ettől. Ehhez nagyon nagy segítséget nyújt, ha tudod, hogy egy egész természetfeletti, láthatatlan birodalom áll a *támogatásodra* és a segítségedre. Ezek az *angyali seregek*.

Azt tudatosítjuk magunkban, és jobban a tudatában élünk annak, hogy ők körülöttünk vannak, oltalmaznak, védelmeznek és készenlétben állnak, ha szükséges. Akkor sokkal könnyebben mondod azt, hogy áh, *távol áll tőlem* a félelem! Sokkal könnyebben mondod rá.

Nézzük ezt meg a Jelenések könyvében, hogy az apostol, aki látja a mennynek ezt a részét, Istennek a trónját és a szenteknek a sokaságát, mit ír az angyalokról.

JELENÉSEK 5,11–12.

11. És látám és hallám a királyiszék, az élőlények, és a vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala;

Megszámlálhatatlan *sokaság*. Hatalmas sereg. Mi az első feladatuk, nézzük meg. Ott állnak a trón körül, és mit mondanak a trón körül?

12. Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást.

Az elsőszámú feladatuk, hogy az Istent imádják, *dicsérjék*, és éjjel-nappal harsogják Isten dicséretét. Hogy méltó a megöletett Bárány arra, hogy mindezt elvegye a földről is. Tudod-e, hogy amikor mi dicsérjük, dicsőséget adunk Istennek, áldjuk az Ő szent nevét, *becsatlakoznak az angyalok*? Sőt összesereglenek.

Ha szép mennyei dicséret van a földön, akkor azok az angyalok, akiknek nincs máshol semmi dolguk – mert nagyon sok ember nem küldi ki munkára az angyalait –, azok is odasereglenek, és *együtt dicsérik* Őt. Hívják egymást, és dicsérik Istent, fölemelt kézzel. Fölemelik a kezeiket, és így fölemelt kezekkel dicsérik Istent. Hatalmas sereg.

Amikor összejövünk a gyülekezetben, mindenkinek van legalább egy angyala, akit behozunk magunkkal. Velünk jönnek, *őrangyalok* ők. Ezen kívül, ha helyzetek vannak, akkor Isten még *küld* nekünk angyalokat a különböző helyzetekre. Ha utazunk, akkor még az autónk különböző támadásai pontjaira, legalább a négy sarkára négy hatalmas angyalt rendel az ütközések felfogására is.

Az angyali seregeknek számtalan *sokaságát* szólíthatjuk, ha még helyzetek vannak. Ezek mind összegyülekeznek, és amikor mi *Istent dicsérjük*, magasztaljuk, s amikor Jézus *nevét fölemeljük*, akkor ők a *legboldogabbak*. Veszik az ő szent kezeiket, és ők is dicsérik az Istent. Ez a feladatuk, ez a részük.

Ha te Istent dicséred, akkor ők *olajozottabban* dolgoznak, mert örömben vannak. Ha te szád azt mondja, hogy áh, megint nem jutok sehova, akkor tudod, mit csinál az angyal? A két kezét hátrateszi. Azt mondja, hát nincs ma sem munkám. Ott téblábol melletted.

Rengeteg szentnek *munkanélküli* az angyala. Azért mondom ezt nektek, mert ha tudatosul bennetek, hogy *együttműködhetünk* velük (anélkül, hogy beszélgetnénk, vagy látnánk őket, mert ezek már megint szélsőségek lennének), tudván azt, hogy mi a feladatuk, és Isten mire rendelte őket, és hogyan kell velük együttműködni, óriási mértékben megemeli a keresztény életünk *sikeres* voltát.

Sikerre juttatnak minket. Azért vannak. A szolgálatokat segítik. Az elveszetteket fogják összegyűjteni és behozni. Anyagiakat hoznak nekünk. A szükséges dolgokat odahozzák a maga idejében. A munkahelyi dolgokban a segítségünkre vannak. *Hatalmas szolgálatokat* töltenek be, ha tudunk velük együttműködni. Hogyan kell ezt tenni?

A Zsidó levél tisztán írja, hogy ők *szolgáló szellemek*, hatalmas erejűek, láthatatlanok. De szolgáló szellemek, és azért küldte őket Isten, hogy szolgálatra legyenek azokért, akik öröklik az üdvösséget. Ezek pedig mi vagyunk, akik odajárultunk Sion hegyéhez. Az angyalok a Sion hegyének a részesei.

ZSIDÓ 1,14. 7.
14. Avagy nem szolgáló szellemek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik öröklik az üdvösséget?

A következő Ige pedig azt írja, hogy Isten olyan hatalmú, hogyha kell szelekké teszi őket, ha kell, akkor tűznek lángjává teszi őket.

7. És bár az angyalokról így szól: Ki az Ő angyalait szelekké teszi, és az Ő szolgáit tűz lángjává.

Amire szükség van, ezek az angyalok hatalmas konformitással [azonosság, megegyezés, egyformaság] tudnak *átváltozni*, Isten erejét lehozni a földre. Isten tüzét hozzák le a földre, ha kell, szelekké válnak, és kiszárítják előtted az utat. Ha kell, elsöprik az ellenséget, mint a szélvihar. Hatalmas erejűek, és a *szolgálatodra* állnak. Isten rendelte őket, mert tudta, hogy szükségünk lesz rájuk ebben a világban.

Egy történet, hogy nemcsak *őrangyalok* vannak, hanem *harcos angyalok* is. Nagyon tanulságos rész, csak egy kicsit érezzük meg, hogy milyen *hatalmas erejük* van, és nagyobb legyen a hitünk abban, hogy igenis mozgósítani lehet őket, és a szolgálatunkra állnak. Nem vagyunk kiszolgáltatva a földi viszontagságos helyzeteknek, amik elé nézünk esetleg.

Ezékiás király hírt kap az ellenségtől, és annak a királyától, Sénahéribtől, hogy az asszíriai király el akarja foglalni Izrael földjét. Ezt írásban adva követekkel közli a királlyal. A király bemegy az ószövetségi templomba.

Ahogy Ezékiás imádkozik az Úr előtt, az annyira megindítja az ember szívét, hogy szinte vele együtt imádkozunk, amikor olvassuk. A lényeg, hogy Isten választ ad az imájára. Mi történik, hogy Istenhez fordult? Ez minden helyzetben alapvető, hogy Istenhez odafordulunk. Isten válasza az imára:

2KIRÁLYOK 19,30–35.
30. És a Júda házából a kiszabadult és a megmaradt gyökeret ver alul, és gyümölcsöt terem felül.
31. Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és a megszabadult a Sion hegyéről; a Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt!

A megszabadultak ott vannak a Sion hegyén. A *Sion hegyén* lakozókat a seregek Urának buzgó szerelme *őrzi*.

32. Azért azt mondja az Úr Asszíria királya felől: Be nem jön e városba, és nyilat sem lő bele, sem pajzs nem ostromolja azt, sem sáncot nem ás mellette.

Nézd meg az ítéletet, ami kijött Istentől.

33. Azon az úton, melyen jött, tér vissza, de e városba be nem jön, azt mondja az Úr.

34. És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt, énérettem és Dávidért, az én szolgámért.
35. És azon az éjszakán kijött az Úrnak angyala, és levágott az asszíriabeli táborban száznyolcvanötezret, és mikor jó reggel felkeltek, ímé mindenütt holttestek hevertek.

Ezért a részért olvastam el. Száznyolcvanötezer embert vágott le egy angyal. *Egy angyal* végzett az ellenségnek egy óriási seregével. Mondhatod, hogy ez az angyal gonosz volt, de azt is meg kell gondolnod, ha Istennek a szerelmesét valaki bántja, akkor a *szeme fényét bántja*. Isten akkor hadba lép és *megoltalmaz* téged.

Megígérte, hogy Ő *megy előtted*, és az egyenetleneket megegyenesíti, az ércajtókat összetöri, és leüti a vaszárakat. Aki téged bántani akar, a szeme fényét, akkor Ő nem fogja hagyni. Hatalmas dolog!

Még egy rövid történet az angyalokról. Ha látnánk a szellemi szemeinkkel, hogy ezek az *angyalok* milyen hatalmas mozgásban és munkában vannak, elámulnánk rajta. Bámulatos szervezettségben, rendben, csatasorban állnak. Náluk is megvan a rend, a felépítmény.

Ez a történet pedig akkor zajlott, amikor *Elizeus* volt a próféta Izraelben. Elizeus Illésnek a tanítványaként egy kettős mértékű kenetet kért Istentől, és meg is kapta. Kétszer annyi csodát tett, kétszer annyi látása volt, mindenből kétszer annyi volt, ha megnézed. Ő volt az a próféta, aki mindig megjelentette Izrael királyának, hogy mire készül az ellenség.

Az asszíriabeli király azt mondta, hogy besúgó van köztünk. Valaki megjelenti az ellenségnek, hogy mire készülünk. Mindig mindent tudnak előre, hogy hol készülünk támadni, és mit akarunk. Azt mondták, hogy nem úgy van ám, király, hanem ezeknek van egy prófétájuk, akinek Isten megjelenti, és az megjelenti a királynak.

Erre az asszíriai király követeket küld, egy hatalmas sereget Elizeus elfogatására. Most bajba került Isten szolgája! Itt nézzük meg a történetet. Körbezárják a prófétát és a szolgáját, és el akarják fogni.

2KIRÁLYOK 6,14–17.
14. Akkor lovakat, szekereket és nagy sereget külde oda, akik elmenének éjjel, és körülvevék a várost.

Ez az ellenség királya.

15. Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgája, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgája: Jaj, jaj édes uram! Mit cselekedjünk?

Kétségbe esett. Vagyunk így mi is. Ugye? Jaj, jaj, most mit cselekedjünk? Addig, amíg nem kapunk *megoldást* az Úrtól. Nézd meg, mi történt?

16. Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ővelük.

Hát ez meg hogyan lehetséges? Senkit nem látott.

17. És imádkozott Elizeus és monda: Oh Uram! Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és láta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.

A szellemi szemeiről imádkozott. Hadd lássa meg a szellemi szemeivel, hogy micsoda sereg van körülöttünk? Az ellenségnek nem volt lehetősége, hogy bárkit is megtámadjon, vagy elvigyen. Hatalmas *angyali sereget* rendelt az Úr előre. Tudta, hogy ez következik.

Ez van velünk is. Az *Úr kirendeli* az angyali seregeit, ha számítunk rá, ha építünk rá. És ha megtanulunk *együttműködni* velük, minden alkalommal megérkezik ez a védelem. Nincs mitől félnünk az utolsó időkben. Nincs mitől rettegnünk, mert egy hatalmas, láthatatlan birodalom munkálkodik velünk.

Az *idővégi aratásban* is részt vesznek az angyalok. Ezt a Máté 13,39-ben olvassuk. Az imáinkkal bizony mozgósítjuk őket, ha megyünk evangelizálni. *Hozzák oda* azokat, akiknek a szívük nyitva.

Ebben a közösségben való együttműködés miként aktivizálható? Hogyan működik ez? A 103-as zsoltárban vagyunk, mert a Sion hegyét taglaljuk, és a Sion hegyének részesei ők, és tagjai ők. Így mondja a Szentírás:

> **ZSOLTÁROK 103,20–22.**
> **20. Áldjátok az Urat Ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az Ő parancsait, figyelmezvén az Ő Igéjének elhangzására.**
> **21. Áldjátok az Urat minden Ő serege: Ő szolgái, akaratának teljesítői!**

Még mindig az angyalokról van szó, ők az *üdvösség szolgái*.

> **22. Áldjátok az Urat minden Ő teremtményei, az Ő uralkodásának minden helyén! Áldjad én lelkem az Urat!**

A Zsoltárok 103,20 vers nagyon sok mindent elárul nekünk az angyalokról. Az angyalok, mint mondtuk, ők is *áldják* az Urat. Ha velünk együtt teszik, annál nagyobb a boldogság a szellemi birodalomban. Hatalmas erejűek. Megtudjuk, hogy *teljesítik* az Úr parancsolatait. Az Úr parancsolatai jöhetnek az *Úr szájából*, vagy a szentek szájából, ha az *Igét szólják*. *Figyelmeznek* az Ő Igéjének elhangzására. Ezt olvastuk.

A 22-es versben van még egy dolog, amire szeretném felhívni a figyelmedet. Azt írja, hogy az *Ő uralkodásának minden helyén* jelen vannak az angyalok. Mit kell ezen értenünk? Ha te kijelented a *Jézus nevét* a házad körül, hogy Jézus nevében *uralmat veszel*, hatalmat veszel, akkor az Isten uralkodásának egy helye lett, és ott angyalok vannak.

Ezek az angyalok az Ő uralkodásának minden helyén hatalmasan cselekszenek. Ne felejtkezz el arról, hogy a Jézus *nevében* hatalmat vehetsz, és az az Ő uralkodásának *helye* lesz. Az Úr maga tud uralkodni, ha kijelented az Ő nevét. Élj ezzel a névvel! Ne felejtkezz el, hogy a Jézus *nevében teljhatalmad* van.

Ímé adok néktek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején… Nincs olyan erő, aminek ne engedelmeskedne. Vegyél hatalmat! Amikor elmész egy utadra, jelentsd ki, hogy hatalmat veszek az utam felett, a Jézus nevében! Ez máris az Ő uralkodásának a helye lett. Mert a neve *hatalmat vesz*, s a te hited által az Úr elkezd *uralkodni*. Jövet és menet semmi nem érinthet.

Nem történhet veled baleset, az *ördög tervei megsemmisülnek*. Nem hajthatja végre ezeket, mert az Ő uralkodásának minden *helye* mindazok a helyek, ahol a Jézus nevében *hatalmat vettél*. Nagyon jegyezd meg!

Mert igenis akkor tudnak együttmunkálkodni velünk, ha a *hitünket kiterjesztjük*. Tudjuk az angyalokról azt is, hogy a Felséges az angyalainak parancsolt felőled. Az Atya *parancsolatokat ad* az angyalainak. Itt az én szolgám, és hitben áll, őrizzétek őt! Név szerint kiküldi az angyalait.

ZSOLTÁROK 91,11–12.
11. Mert az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadon.
12. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe.

Nem történhet még egy elbotlás sem, ha ezt a *hitet mozgósítjuk*.

ZSOLTÁROK 34,7.
7. Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket.

Nemcsak *ránk* vigyáznak, hanem vigyáznak az egész *házunk* tájára, amire nagyon nagy szükség van. A betörések megsokasodnak, rablótámadások vannak, gonosz a világ, ezt nem kell ragozni. Képzeld el, azt írja, hogy az Úr angyalai *őrjáratot* tartanak a lakhelyünk körül. Így írja szó szerint. Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül, és kiszabadítja őket.

Minden bajukból *kimenti* őket. Dánielre emlékezzél, amikor az oroszlánok vermébe került. A király reggel aggódva nézi, hogy vajon van-e még valami Dánielből? Dániel fölkiált, hogy igaz légy király, élj örökké! Akkor a király nézi mi, történhetett? Azt mondja Dániel:

DÁNIEL 6,22.
22. Az én Istenem elbocsátá az Ő angyalát, és bezárá az oroszlánok száját és nem árthattak nékem; mert ártatlannak találtattam Őelőtte és előtted sem követtem el, oh király, semmi vétket.

Az angyalok nincsenek tétlen. Méghozzá idejében küldte Isten. Ezek az angyalok olyan *hatalmasak*, hogy az állatvilágra is teljes hatalommal tudnak lenni, ezért nem árthattak Dánielnek. Isten az Ő szolgáit *kiszabadítja*, Jézus nevében. Ámen.

SION LAKOSA

Azt mondja az Írás…

ÉSAIÁS 2,2.
2. Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb lészen a halmoknál, és özönleni fognak hozzá minden pogányok;

Utolsó időkben vagyunk, ezt csak érezzük, ha nem is akarunk nagyon egyetérteni vele, hogy ááá, még biztosan van időnk. Nagyon *kevés időnk* van! Az én szívem bizonysága is ez, de te is fogsz kijelentést venni ebben az Úttól, hogy az idő kevés. Nap mint nap közelebb kerülünk az idők végéhez. Ez a világ megérett az *aratásra*.

Erre az időre vonatkozik Ésaiás 2,2 Igéje. Az Úr házának hegye, a *Sion hegye*, erősen fog állani. Minden hegy felett ott áll az *Úr hegye*. Özönleni fognak hozzá minden pogányok. Egy *vonzása* van a Sion hegyének. Újra olvasom.

2. Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb lészen a halmoknál, és özönleni fognak hozzá minden pogányok;

Erősen fog állani az Úr házának hegye, hogy semmi meg *nem ingathatja* azt. Hegye örökké megáll. Mindenek felett van a *Sion hegye*. Ennek a hegynek vagy a *tagja*, a részese, állampolgára, így is mondhatnánk. Ennek a szellemi birodalomnak a része. Ezért semmi téged meg nem ingathat, semmi meg nem rázhat, semmi ki nem dobhat a helyedről, te ott *szilárdan állsz* Krisztusban. Oda lettél ültetve, az Atyának a *jobbjára*.

Krisztus felmagasztaltatott, és te odaültettettél Övele. Ott trónolsz, ott *uralkodsz* az Atya jobbján. A halmok felett van, a hegyek felett, mindenek felett van, és erősen fog állni ez a hegy. Semmi meg nem rázhatja azt. Sion hegye erősen áll. Az Úrnak is mondd el: A Sion hegye erősen áll, semmi meg nem ingathatja!

Ezen a hegyen *Isten bizonyságtevése* támogat téged. Ez nagyon fontos. Isten hegyén, a Sion hegyén Isten adott nekünk még valamit. Azt mondja az Ige, ha az emberek bizonyságtételét elfogadjuk, az Isten bizonyságtétele nem nagyobb annál?

1JÁNOS 5,9.
9. Ha elfogadjuk az emberek bizonyságtételét, az Isten bizonyságtétele nagyobb: mert az Isten bizonyságtétele az, amellyel bizonyságot tett az Ő Fiáról.

Sokszor *elfeledkezünk* róla. Amit az emberek mondanak, azt elhisszük. Az orvos azt mondja, hogy gyógyíthatatlan, de ez az ő tudása. Van *e felett* egy másik bizonyság, az Isten bizonyságtétele. Ő mit mondott? Ő a Fiáról bizonyságot tett, mert előhozta Őt a halálból. *Feltámasztotta* Őt a halálból. Ez volt az Ő bizonyságtétele a Fiáról.

Azzal tett bizonyságot, hogy feltámasztotta és vele együtt *minket is feltámasztott*. Előhozott a halálból, a szellemi halálból. Ez volt az a hatalmas bizonyságtevés. Olvassátok el otthon az 1János 5,9–12 verseket.

Egy valamit viszont el szeretnék olvasni ma. A Zsoltárok vannak nagyon ma a szívemen. Így mondja a zsoltáros:

ZSOLTÁROK 121,1–8.
1. Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem.

Látod-e, hogy miért volt Dávid *győztes* mindig? Mert *nem a problémákra* szegezte a szemét. Nem a helyzeteken morfondírozott szüntelen, nem az ellenséget tekintette. Azt mondta, szemeimet a *hegyekre* emelem, onnan jön az én segítségem, szabadításom.

Hova kell emelned a szemedet? A *Sion hegyére*, ahol te laksz, ahol neked Isten egy ilyen gazdag közösséget adott, amit elolvastunk ma. Amit tanultunk, annak óriási szellemi közösségei vannak. Ha bajban vagy, a Sion hegyére *emeld a szemeid*, onnan jön a te segítséged.

2. Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és a földet.

Ilyen *hatalmas* Isten, aki megteremtette az eget és a földet, nem tudna segíteni a te problémádon? Hová emeled a *szemedet*? A hiányra, a szükségre, a nem elegendőkre, az aggodalmaskodásokra, a gondok, a problémák, családi helyzetekre emeled a szemed, vagy a Sion hegyére, ami mindenek felett áll? Emeld a szemed!

3. Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad el a te őriződ.

Ott van neked az *Őriződ*.

4. Ímé, nem szunnyad és nem alszik az Izraelnek őrizője!

Te a *szellemi Izrael* vagy.

5. Az Úr a te őriződ, az Őr a te árnyékod a te jobb kezed felől.
6. Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold.
7. Az Úr megőriz téged minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet.
8. Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké!

Ezzel fogjuk ma zárni. Ma megköszönjük Istennek, hogy amit adott nekünk a Sion hegyén, mindazzal élni fogunk. Élni fogunk: *megőriz téged a kimeneteledben, a bejöveteledben, megőriz téged éjjel és nappal, a nap meg nem éget, éjszaka a hold meg nem szúr téged. Az Úr nem engedi, hogy lábad inogjon, az Úr nem engedi, hogy Ő elszunnyadjon feletted, Ő éberen őrködik feletted 24 órában.*

Bele tudod-e ebbe helyezni a hitedet, hogy egy *gazdag örökséged* van? Gazdag, amit elolvastunk? Sion hegyének a *lakosa* vagy. Odajárultál. Ott van közösséged a *Krisztus Testével*. Az itteniekkel is, és azokkal is, akik már odaát vannak. A mindenek bírájával, az *Istennel*, és az Úr Jézussal, aki a hű Főpapunk. És a *meghintés vérével*, és az *angyaloknak* a megszámlálhatatlan sokaságával. *Hatalmas közösség* ez. Hatalmas örökség!

Nincs miért ellankadnunk, és nincs miért elcsüggednünk, ha ezt számba vesszük. Csak a *szemünket* oda kell helyezni, és nem a bajokra. Ez a nagy *kulcs* ebben, hogy hova helyezzük a tekintetünket. Ha megfelelő a *fókuszunk*, akkor az örömünket semmi el nem tudja lopni.

Ha felemeled a kezed, meg fogom köszönni Istennek, hogy megköszönöd, hogy Isten Igéje szerint egy megvallást tehetsz. A megvallást a szívetekből mondjátok:

Isten Igéje szerint, odajárultam Sion hegyéhez, így közösségem van, a Sion hegyével, az élő Istennek városával, a mennyei Jeruzsálemmel. Közösségem van az angyalok ezreivel, közösségem van az elsőszülöttek seregével, akik be vannak írva a mennyekben. Közösségem van mindenek bírájával, Istennel. Közösségem van a tökéletességre jutott megigazultak szellemeivel. Közösségem van az újszövetség közbenjárójával, Jézussal. Közösségem van a meghintés vérével, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére.

Erre azt mondja neked az Atya, mivel tehát rendíthetetlen várost, országot nyertünk, legyünk *hálásak*, ezt írja a levél végén. Legyünk hálásak, s ezzel *szolgáljunk* Istennek tetsző módon, tisztelettel és félelemmel. A *hála* tetszik neki, nem a panaszkodás.

Most pedig megköszönjük az Úrnak a gyógyító szándékát. Kezdjünk Istennek hálát adni. Hálákat adni azért, hogy ezt a *közösséget* megélhetjük. Nemcsak le van ide írva, hanem valóság nekünk, hogy megélhetjük minden percben.

Látod, hogy az *Atya* elvégezte a részét? Kérdés, hogy *mi* benne járunk-e? Most megköszönjük Neki. *Papi szolgálatra* hívattunk el. Igazi vágya Istennek az volt az ószövetségi néppel, hogy *papságot szerezzen* magának.

Most szerzett magának igazi papságot. Papok és királyok birodalma lettünk. Királyokká és papokká tett minket, és azt akarja, hogy ezzel *szolgáljunk* néki, hálás szívvel – ahogy itt a Zsidó levél végén írja. Most megtesszük, hogy neki is örömére lehessünk.

Megköszönjük az Úrnak, hogy velünk van, hogy kiterjeszti a kegyelmét felettünk. Szívünk minden kívánságát betölti, hogy örvendezhetünk Őbenne, hogy szellemi erődítménnyé tett minket.

A Sion hegye az igazi szellemi erődítmény, ahol maga Isten lakozik. Meg tudod-e köszönni, hogy ennek részese lehetsz? Kérlek, most hálával a szívedből légy, és úgy szolgáljunk Isten felé egy gyönyörű dallal, a Jézus nevében. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.